

finde sted i sådanne situationer, hvor der er nærliggende risiko for, at der ikke sker en hensigtsmæssig anvendelse eller udnyttelse af undergrunden.

Til § 13

Den gældende produktsikkerhedslovs § 22, stk. 1, 2. pkt., indeholder en generel regel om, at kontrolmyndigheden uden retskendelse har adgang til fabriktions-, salgs- og lagerlokaler mv. og transportmidler, som tilhører nogen, der omfattes af lovens §§ 4 og 5, det vil sige producenter og distributører.

Formålet med bestemmelsen er, at myndighederne skal kunne gribe effektivt ind over for produkter, der vil kunne indebære alvorlig fare for forbrugernes sundhed og sikkerhed. Bestemmelsen sikrer myndighederne den nødvendige hjemmel til at få adgang til fabriktions- og lagerlokaler samt transportmidler.

Bestemmelsen har ikke hidtil været anvendt tvangsmæssigt i praksis, og det vurderes ikke at være nødvendigt at opretholde den i sin nuværende bredt formulerede form.

Med forslaget indskrænkes hjemmelen til adgang uden retskendelse derfor til at omfatte tilfælde, hvor der er formodet risiko for, at et produkt kan indebære fare for forbrugernes sundhed og sikkerhed.

Til § 14

I § 14 i lov om autorisation af elinstallatører er der givet Elektricitetsrådet (pr. 1. januar 2004: Sikkerhedsstyrelsen) mulighed for, hvis det skønnes nødvendigt, efter forudgående underretning uden retskendelse og mod forevisning af legitimation at få adgang til offentlig og privat ejendom for at undersøge eller lade undersøge, hvorvidt en elinstallatør har udført et installationsarbejde på tilfredsstillende måde, eller hvorvidt en virksomhed har etableret og opretholder et sikkerhedskvalitetsstyringssystem i overensstemmelse med kravene.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at det var nødvendigt at give Elektricitetsrådet mulighed for at gribe ind over for elinstallatørers arbejde i tilfælde, hvor der er mistanke om livsfarlige elektriske installationer, eller elinstallationer, der indebærer brandfare.

Bestemmelsen om kontrol af elinstallatørers arbejde er kun sjældent anvendt i praksis.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelsens anvendelsesområde begrænses således, at der kun er adgang uden retskendelse til at undersøge elinstallationsarbejder, hvis der er formodet risiko for, at en elinstallation frembyder fare for liv eller brand.

Til § 15

Bestemmelsen i stærkstrømslovens § 24, stk. 5, indeholder en hjemmel til udstedelse af administrative bødeforelæg i forbindelse med kontrollen med elektrisk materiel.

Bestemmelsen har aldrig været anvendt i praksis, og det foreslås derfor at ophæve den.

Til §§ 16-21

Tilsynsmyndighederne har jævnligt behov for at have adgang til både offentlige og private ejendomme hovedsageligt for at kunne føre tilsyn med overholdelsen af de omhandlede love og regler udstedt i medfør heraf. Administrationen af reglerne begrænser sig i praksis til, at tilsyn alene føres på de dele af ejendomme og lokaliteter, som er relevante for myndighedernes kontrol.

De foreslåede bestemmelser indebærer i den forbindelse en præcisering af, at de pågældende regler om adgang til tilsyn mv. ikke omfatter bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

Til kapitel 6

Ændring af visse bestemmelser om oplysningspligt

I kapitlet fastsættes regler om visse fysiske persons pligt til at meddele oplysninger i tilfælde, hvor en virksomhed (en juridisk person) er mistænkt for overtrædelse af regler på arbejdsmiljøområdet.

Til § 22

Efter arbejdsmiljølovens § 76, stk. 1, skal enhver, der er pålagt pligter efter loven, herunder ansatte personer, efter anmodning give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Det forudsættes i lovforslaget, at der i tilfælde, hvor en oplysningspligt er formuleret således, at den påhviler medlemmer af en virksomheds ledelse, ansatte mv., som udgangspunkt skal ske identifikation mellem den juridiske person og fysiske personer med tilknytning til den juridiske person, såfremt der foreligger mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, som kan medføre straf for den juridiske person som sådan. Der henvises til bemærkningerne til § 10, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at dette udgangspunkt fraviges på arbejdsmiljøområdet, således at ansatte mv. fortsat vil have pligt til at afgive oplysninger til Arbejdstilsynet også i tilfælde, hvor virksomheden (en juridisk person) som sådan mistænkes